

فصل پنجم

احکام متفرقه

ماده بیست و ششم:

هرگاه نزد هیات حکم معلوم گردد که قرار اتخاذ شده پاسخ گوی تمام تقاضا های طرفین اختلاف نیست، به موافقه طرفین اختلاف، پیشنهاد اداره حکمیت تجارتي و هدایت رئیس عمومی اتاق های تجارت و صنایع جلسه حکمیت یکبار دیگر به حضورداشت طرفین موضوع تدویر شده میتواند.

ماده بیست و هفتم:

در حالات ذیل هیات حکم موضوع را بررسی کرده نمیتوانند:

- ۱- در صورتیکه ادعا کننده مطالبه خود را واپس گیرد.
- ۲- در صورتیکه طرفین به حل دوستانه موافقه نمایند.
- ۳- در صورتیکه ادعا کننده در ظرف دو ماه مطالبه خود را در اداره حکمیت تجارتي تعقیب ننماید.
- ۴- در صورتیکه حکم یا حکم ها با ادعا کننده و یا طرف مقابل خصومت داشته باشند.
- ۵- در صورتیکه حکم یا حکم ها با یکی از طرفین اختلاف اشتراک منافع داشته باشند.
- ۶- در صورتیکه حکم یا حکم ها با یکی از طرفین اختلاف قرابت زوجیت و اصول و فروع داشته باشند.

ماده بیست و هشتم:

شامل ساختن ماده حکمیت در قرارداد های تجارتي و تعیین محل حکمیت، حین بروز اختلاف معاملات تجارتي داخلی و خارجی، در متن مقاوله ها ضرور است.

ماده بیست و نهم:

- (۱) هیئات حکم میتوانند در صورت ضرورت از مترجمین و اهل خبره در حل موضوع استفاده نمایند.
- (۲) مصارف مترجمین و اهل خبره بدوش طرفی است که موضوع بان ارتباط میگیرد.

ماده سی ام:

اداره حکمیت تجارتي میتواند با اداره حکمیت تجارتي (اتاق اسلامی) کشور های اسلامی غرض همکاری های متقابل و تبادل تجارب تماس حاصل و در صورت لزوم طبق احکام اسناد تقنینی کشور عقد مقاوله نماید.

ماده سي و يکم:

راجسټريشن و عضویت اداره، حکمیت تجارتي، در محکمه حکمیت بين المللي (ICC) پاریس بتائيد و موافقه، مقامات
ذیصلاح دولت اسلامي افغانستان طبق احکام قانون صورت ميگيرد.

ماده سي و دوم:

این مقررہ بعد از تصویب مجلس عالی وزراء نافذ و در جریده رسمي نشر گردد.

ACKKU